

रणौ लघू च तद्व्यक्तौ वर्णाः कारणताङ्गताः ॥
अवृत्तिरल्पवृत्तिर्वा मधुरा रचना तथा ।

यथा ।

“अनङ्गमङ्गलभुवस्तदपाङ्गस्य भङ्गयः ।
जनयन्ति मुञ्जर्यूनामन्तःसन्तापसन्ततिं” ॥

यथा वा मम ।

“लताकुञ्जं गुञ्जन्मदवदलिपुञ्जं चपलयन्
समालिङ्गन्मङ्गं द्रुततरमनङ्गं प्रवलयन् ।
मरुन्मन्दं मन्दं दलितमरविन्दं तरलय-
न्वजोवृन्दं विन्दन् किरति मकरन्दं दिशि दिशि” ॥

(६०९) ओजश्चित्तस्य विस्ताररूपं दीप्तत्वमुच्यते ।
वीरवीभत्सरौद्रेषु क्रमेणाधिक्यमस्य तु ॥

अस्य ओजसः । अत्रापि वीरादिशब्दा उपलक्षणानि तेन
वीराभासादावप्यस्यावस्थितिः ।

(६१०) वर्गस्याद्यत्तृतीयाभ्यां युक्तौ वर्णा तदन्तिमौ ।
उपर्यधो द्वयोर्वा सरेफष्टठडढैः सह ॥
शकारश्च षकारश्च तस्य व्यञ्जकताङ्गताः ।
तथा समासो बङ्गलो घटनौद्वत्यशालिनी ॥

यथा “चञ्चहुजेत्यादि” ।

(६११) चित्तं व्याप्नोति यः क्षिप्रं शुष्कोन्धनमिवानलः ।
स प्रसादः समस्तेषु रसेषु रचनासु च ॥